

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 27/2026-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **SPL Viktoria Kft**, IČO 24832487-1-09, Mezöladány 4641, Maďarsko, zastúpenej JUDr. Marián Prievozník, advokát, s.r.o, Krmanova 1, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-4Nt/15/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 17. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Mestského súdu Košice (ďalej len „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. K2-4Nt/15/2020 [(konanie vedené pôvodne pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 4Nt/15/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“)]. Navrhuje tiež, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal jej finančné zadosťučinenie 3 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a je príloh vyplýva, že 17. apríla 2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „prokurátor“) v trestnej veci vedenej proti [REDACTED] pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 a 3 Trestného zákona podľa § 236 ods. 1 Trestného poriadku návrh na zhabanie veci z dôvodov uvedených v § 83 ods. 1 písm. c) a g) Trestného zákona, a to nerastnej suroviny – jantár o celkovej hmotnosti 374,20 kg, ktorý bol

zaistený pri prehliadke vykonanej v zmysle § 101 ods. 1 Trestného poriadku na základe príkazu vyšetrovateľa Finančnej správy z 12. novembra 2019 so súhlasom prokurátora, a to osobného motorového vozidla značky škoda [REDAKOVANÉ] EČV: [REDAKOVANÉ], a ktorý sa v súčasnej dobe nachádza uskladnený v priestoroch Colného úradu Košice. Opíšu chronologický priebeh napadnutého konania, sťažovateľka (ktorá má v napadnutom konaní postavenie zúčastnenej osoby, pozn.) v podstatnej časti uvádza, že k návrhu prokurátora na zhabanie veci sa vyjadrila písomným podaním 21. januára 2021. Okresný súd Košice II (ďalej len „okresný súd“) uznesením č. k. Nt/15/2020-113 zo 14. októbra 2021 nevyhovel návrhu prokurátora na zhabanie veci (nerastnej suroviny – jantáru, pozn.) s tým, že táto má byť vrátená obvinenému [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľka proti predmetnému uzneseniu okresného súdu podala sťažnosť, v ktorej navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil jej vec, ktorá má byť zhabaná a ku ktorej v priebehu konania predložila dôkazy preukazujúce jej vlastnícke právo k veci. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. Tos/5/2022-133 zo 16. júna 2022 sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Vo veci opätovne súd prvého stupňa rozhodol, ktorý uznesením č. k. K2-4Nt/15/2020-179 z 8. februára 2024 nevyhovel návrhu prokurátora dôvodiac, že nemá pochybnosť o vlastníckom práve obvineného k nerastnej surovine. Prokurátor podal 22. apríla 2024 proti predmetnému uzneseniu sťažnosť a navrhol, aby súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol o zhabaní nerastnej suroviny. Sťažovateľka sa k sťažnosti prokurátora vyjadrila písomným podaním z 22. apríla 2024 a navrhla, aby odvolací súd nevyhovel návrhu prokurátora na zhabanie veci. Krajský súd uznesením č. k. 7Tos/65/2024-19 zo 4. septembra 2024 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Sťažovateľka uvádza, že od vrátenia veci krajským súdom je mestský súd absolútne nečinný a v napadnutom konaní nerealizoval žiadny procesný úkon.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Podstata sťažnostnej argumentácie sťažovateľky spočíva v tvrdenom porušení jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu (predtým okresného súdu) v napadnutom konaní. Uvádza, že v priebehu napadnutého konania došlo k vydaniu dvoch kasačných rozhodnutí, v ktorých boli konštatované závažné procesné pochybenia, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva sťažovateľky na spravodlivý proces. Postup mestského súdu nevedol efektívne k odstráneniu právnej neistoty strán konania a s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku napadnutého konania v trvaní 6 rokov došlo k porušeniu sťažovateľkou namietaných práv. Návrh na priznanie finančného zadostučinenia sťažovateľka odôvodňuje pretrvávajúcim pocitom právnej neistoty a tým, že o návrhu v napadnutom konaní bolo možné dospieť k rozhodnutiu do dvoch rokov od podania návrhu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej

republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všetky zákonom o ústavnom súde požadované náležitosti (§ 39, § 43, § 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Vo fáze predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti sťažovateľky ústavný súd v súlade s § 56 ods. 6 vetou za bodkočiarkou zákona o ústavnom súde požiadal mestský súd o vyjadrenie sa k jej obsahu. Mestský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/1204/2025 z 31. decembra 2025 uviedol, že ústavnú sťažnosť považuje za neopodstatnenú a navrhol ju odmietnuť. Poukazujúc na chronologický prehľad procesných úkonov realizovaných v napadnutom konaní sa k veci, vyjadrila aj vo veci aktuálne konajúca zákonná sudkyňa. Uviedla, že k zbytočným a subjektívnym prietahom v konaní nedošlo, zákonní sudcovia konali efektívne, verejné zasadnutia boli odročované pre neprítomnosť obvineného alebo z dôvodu protipandemických opatrení. V napadnutom konaní došlo dvakrát k zmene zákonného sudcu, čo v danom prípade nemožno posúdiť ako zbytočné prietahy a porušovanie práva na spravodlivý proces. V súčasnosti je súdny spis u zákonnej sudkyne na naštudovanie a je nariadený termín verejného zasadnutia na 9. február 2026.

5.1. Mestský súd tiež pomerne obsialo reagoval na argumentáciu sťažovateľky vo vzťahu k dvom kasačným rozhodnutiam odvolacieho súdu. Nesúhlasil s tvrdením sťažovateľky o procesne vadnom postupe súdu prvého stupňa, ktoré je síce odvolacím súdom v odôvodnení rozhodnutia spomínané, ale zároveň z neho nie je zrejmé, aké konkrétne procesné ustanovenie ani akým postupom súdu prvého stupňa malo byť porušené. Na druhej strane z obsahu kasačného rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že dosiaľ nebol určený vlastník veci, ktorej zhabanie je predmetom konania. Možno súhlasiť, že zistenie vlastníctva je nevyhnutným predpokladom na rozhodnutie o zhabaní veci, avšak nepochybne je to úloha prokurátora ako navrhovateľa, keďže súd v trestnom konaní pôsobí ako arbiter. Súd je nezávislý orgán, ktorý nie je orgánom činným v trestnom konaní, preto nemá žiadny motív zisťovať skutkový stav veci potrebný na rozhodnutie. Je najvýhodnejšie, aby tak urobil na základe aktivity strán a na základe voľného hodnotenia predložených dôkazov dospel k záveru, či prokurátor uniesol alebo neuniesol dôkazné bremeno. Mestský súd, poukazujúc na § 194 ods. 5 Trestného poriadku, uviedol, že sťažnostný súd nenariadil vykonanie žiadneho konkrétneho úkonu, len preniesol dôkazné bremeno pri zisťovaní vlastníckeho vzťahu na prvostupňový súd. Podstata ústavnej sťažnosti je založená na sťažovateľkou bližšie nešpecifikovaných závažných procesných pochybeniach, nejednoznačných skutkových záveroch, ktoré spôsobili, že nebolo možné urobiť správne a presvedčivé rozhodnutie o podanom návrhu. Vo vzťahu k nečinnosti mestský súd uviedol, že určitú pasivitu pôvodného zákonného sudcu objasňuje situácia, keď zákonný sudca má konať a zistiť vlastníctvo veci bez jednoznačne vyjadreného právneho názoru sťažnostného súdu a pri absencii uloženia vykonania konkrétnych úkonov, nemožno ju však ospravedlniť. Na vec sa vzťahujúci súdny spis po ostatnom rozhodnutí krajského súdu bol mestskému súdu vrátený 18. októbra 2024, vec bola pridelená aktuálne zákonnej sudkyňi (z dôvodu zániku funkcie dvoch predchádzajúcich sudcov, pozn.) opatrením predsedu mestského súdu sp. zn. 1SprR/46/2025 z 3. novembra 2025. V kontexte s tvrdenou nečinnosťou mestský súd poukazuje na to, že sťažovateľka nevyužila procesný § 55 ods. 3 Trestného poriadku, teda sťažnosť pre nečinnosť ani sťažnosť predsedovi súdu podľa § 62 ods. 1 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Zistená nečinnosť mestského súdu v období od 18. novembra 2024 s výnimkou obdobia oboznamovania sa s vecou

poslednými dvoma pridelenými sudcami nebola takej intenzity, ktorá by odôvodňovala podanie ústavnej sťažnosti, keďže sťažovateľka bola dosiaľ v tomto smere pasívna.

III.1. K prípustnosti ústavnej sťažnosti:

6. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

7. Podľa § 55 písm. d) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak to ustanovuje zákon o ústavnom súde v § 132 ods. 2 alebo § 142 ods. 2.

8. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

9. Podľa § 10 ods. 10 druhej vety Trestného poriadku v konaní pred súdom je stranou aj zúčastnená osoba, teda v konkrétnom posudzovanom prípade sťažovateľka. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priesťahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priesťahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákolvek zo strán (teda aj zúčastnená osoba, pozn.) môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu.

10. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021, I. ÚS 264/2022, II. ÚS 513/2022). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

11. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že sťažovateľka v obsahu predloženej ústavnej sťažnosti ani netvrdila, o to menej preukázala vyčerpanie tohto právneho prostriedku na ochranu svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z obsahu vyjadrenia mestského súdu považuje za preukázané, že sťažovateľka sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku pred podaním ústavnej sťažnosti nepodala a neurobila tak ani v celom doterajšom priebehu napadnutého konania.

12. Vzhľadom na to, že sťažovateľka nevyužila právny prostriedok ochrany svojich práv, ktorý mu osobitný predpis (Trestný poriadok) účinne poskytuje a na ktorého použitie je oprávnená, bolo potrebné jej ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietnuť ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. d) zákona o ústavnom súde a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako neprípustná, ústavný súd nepovažoval ani za účelné doručovať jej vyjadrenie mestského súdu na repliku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu